

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Λόγος ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου
Παρίνι εἰς τὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐργα-
τῶν τῶν Ἰονίων Νήσων ἐν τῷ Δημοτικῷ
Θεάτρῳ Κερκύρας τὴν 21 Ἀπριλίου 1943,
ἡμέραν Ἑορτῆς τῆς Ἑργασίας.

ΛΗΦΘΕΝ ΕΚ ΤΗΣ "ΕΦ. ΤΩΝ ΙΟΝΙΩΝ."
ΤΗΣ 22^{ΑΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ ΧΧΙ

Αρ. Πισ. 956

VI443

«Σύντροφοι Ἐργάται Κερκυραῖοι!

Ἡκροάσθηγ ὅπως καὶ σεῖς μετὰ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος τοὺς λόγους τοῦ Προέδρου τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου κ. Σκούρα καὶ ὀφείλω νὰ ἐπιβεβαιώσω πρωτίστως ὅτι οὗτος καὶ οἱ συνεργάται του διεξήγαγον πάντοτε μίαν ἐντονον δρᾶσιν διὰ νὰ προσιατεύσουν τὰ συμφέροντά σας καὶ νὰ βελτιώσουν τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς σας. Τῷ ὄντι πολλαὶ προσπάθειαι τὰς ὁποίας θὰ ἠθελον νὰ ἀποδώσουν εἰς ἐμὲ ἀνίσχουν ἀπεναντίας εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας τοῦτο.

Θεωροῦμαι λίαν εὐτυχῆς διότι βλέπω ἐν μέσῳ ὑμῶν καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἐργατῶν τῶν λοιπῶν Ἰονίων Νήσων καὶ πρὸς τούτους ἀπευθύνω τὸν καλλίτερον χαιρετισμὸν μου.

Εἶναι περισσότερον τοῦ ἐνὸς ἔτους καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δὲν συνήλθομεν εἰς εὐρείαν συγκέντρωσιν ἐνῶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο πολλὰ πράγματα συνέβησαν ἰδίως δὲ συνέβη τὸ ὅτι ὁ πόλεμος ἐπεξετάθη περισσότερον καὶ ἀπέβη τρομερώτερος καὶ παρασύρων ἄλλους λαοὺς καὶ χρησιμοποιοῦν μέσα καταστροφῆς καὶ θανάτου διαρκῶς ἰσχυρότερα.

Ἐὰν διὰ τῆς σκέψεως ἀναπολήσωμεν τοὺς μῆνας οἵτινες διέρρησαν, πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἂν εἰς τὸν κόσμον ἢ κατάστασις ἐχειροτέρευσε αἰσθητῶς εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους ἢ ἐργατικὴ τάξις ἔκαμεν ἀπεναντίας ἐν βῆμα προόδου πρὸς τὴν βελτίωσιν. Ἡ ἀεργία, ἡ ταπεινωτικὴ καὶ ὑπουλὸς αὐτῇ ἀσθένεια τοῦ κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστώτος ἐξέλειψε σχεδὸν ἐξ ὀλοκλήρου, ἐπειδὴ πλείστα ἔργα δημοσίου ἐνδιαφέροντος ἐπετελέσθησαν οὕτως ὥστε ἐπανήρχισεν ἡ δρᾶσις τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ τῶν ἐργολαβιῶν αἵτινες ἀπερρόφησαν μέγα μέρος ἐργατικῶν χερῶν. Ἡ ἐπισιτικὴ κατάστασις ἐβελτιώθη σημαντικῶς εἰς τὰ ἀστικά κέντρα τῶν Ἰονίων Νήσων καθὼς καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον ἔχει ἀρχίσῃ ἢ ἀνάλογος συστηματοποίησις καὶ κατὰ τοὺς προσεχεῖς μῆνας ἢ κατὰστασις θὰ εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ. Ἔργα ὑγιεινῆς βελτιώσεως ἔχουν ἀρχίσει καὶ ἄλλα πολλὰ πρόκειται νὰ συμπληρωθοῦν, ἐνῶ ἡ Περίθαλψις ἔχει διαδοθῆ πλήρως καὶ μὲ ἀρτίαν ὀργάνωσιν. Ἀλλὰ ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἡμεῖς κάμνομεν πάντα ταῦτα οὐχὶ μόνον ὀρμώμενοι ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ ἰδεώδους τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνέπνευσεν καὶ μᾶς ἐμπνέει ὁ Μουσσολίνι καὶ ὁ Φασισμὸς διὰ τὴν βελτίωσιν τῆς ζωῆς τοῦ χειρόνακτος ἐργάτου ὅσον καὶ τοῦ πνευματικῶς ἐργαζομένου, ἀλλὰ ἐπειδὴ ὁ Ἰόνιος ἐργάτης εἶναι ἄξιος τῆς μερίμνης ταύτης διὰ τὴν εὐφύιαν του, διὰ τὴν ἔμφυτον καλὴν θέλησιν ἀνυψώσεως καὶ διὰ τὴν συναίσθησιν πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τὴν πειθαρχίαν. Εἰ-

ναι πράγματι μία ειρωνεία τῆς τύχης ὅτι αἱ Νῆσοι αὐταὶ αἱ τόσον εὐλογηθεῖσαι ὑπὸ τῆς φύσεως αἱ ἔχουσαι τόσον εὐφορον ἔδαφος συγκεντρώνουν ἓνα ἐργατικὸν πληθυσμὸν ὅστις ἔχει τόσα παλαιὰ δεινὰ καὶ ὅστις δὲν ἠδυνήθη εἰσέτι νὰ ἔχη τὴν ἐλαχίστην ἐκείνην εὐημερίαν τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ ἔμβλημα τῆς προόδου.

Ποῖος εἶναι λοιπὸν ὁ σκοπὸς καὶ τὸ ἰδεώδες τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ πραγματοποιήσωμεν; Ποῖα εἶναι διὰ τοὺς ἐργάτας ἡ ἔννοια τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ἐορτῆς τῆς ἐργασίας; Μία καὶ μόνη εἶναι ἡ ἔννοια: ὁ ἀγὼν κατὰ τῆς πενίας, ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς ἀεργίας καὶ τῆς ἀβεβαιότητος τοῦ μέλλοντος. Τοῦτέστιν ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν βασανίζει τὴν ζωὴν τοῦ ἐργάτου καὶ τῆς οἰκογενείας του.

Ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς ἤρχισαν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὸν ἀγῶνα τοῦτον ὅστις προσλαμβάνει τὸν χαρακτήρα ἐνὸς ἀληθοῦς καὶ πραγματικοῦ ἰδεώδους ἐκ τοῦ ὁποίου οἱ ἐργάται τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας ἔλαβον μέχρι τοῦδε ἄπειρα εὐεργετήματα.

Ὁ ἐργάτης τῶν τεχνουργείων καὶ τῶν ἀγρῶν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀπολαύῃ μιᾶς οἰκίας συνδυαζούσης τοὺς ὑγιεινοὺς ὄρους, ὡς ἐπίσης νὰ ἀπολαύῃ ἡμερομισθίου καὶ τροφῆς ἐπαρκοῦς καὶ ἱκανοποιητικῆς καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ βλέπῃ τὰ τέκνα του νὰ μεγαλώνουν ἄνευ τῆς τραγικῆς ἀβεβαιότητος ὅτι θὰ τὰ παραδώσῃ εἰς τὴν φυματίωσιν καὶ εἰς τὸν θάνατον. Ὑπάρχουν ἐπίσης καὶ ἄλλα ἰδεώδη ὑψίστης καὶ λίαν εὐγενοῦς ἐννοίας καὶ τὰ ὁποῖα ὁ καθεὶς πρέπει νὰ φρουρῇ ἐπιμελέστατα. Τοῦτέστιν τὸ πνεῦμα, ἡ ἐθνικότης, ἡ γλῶσσα, ἡ θρησκεία πλὴν ὅμως τὰ ἰδεώδη ταῦτα δὲν ἔλυσαν μέχρι τοῦδε τὸ βασικὸν πρόβλημα τῆς ζωῆς τῶν λαῶν ἤτοι τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα καὶ ἐκεῖνο τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης.

Ἴσως ὀφείλεται εἰς τὸν τρομερὸν πλὴν ἀναγκαῖον τοῦτον πόλεμον, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ αἰῶνος μας ἦτις εἶναι κρίσις κοινωνικῆ. ἔφθασεν εἰς τὸ ὑψίστον σημεῖον τῆς ἐκφράσεώς της. Ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς τὴν ἐπέλυσαν ἤδη διαπιστοῦντες ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνεχθῶμεν τὸν πλοῦτον τινῶν ἀτόμων καὶ ἐθνῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἡ πτωχεία τῶν πολλῶν.

Ὁ γνωστὸς κόσμος ἀπὸ τῶν πόλων μέχρι τοῦ ἰσημερινοῦ περικλείει εἰς τὸ γενναῖον στήθος του τόσον ὥστε νὰ δύνανται νὰ ζήσουν καὶ νὰ εὐημερήσουν ὅλοι οἱ λαοὶ χωρὶς τὸ μῖσος καὶ τὴν βάσανον τῆς πενίας αἰτινες εἶναι αἱ πραγματικαὶ αἰτίαι τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τῶν πολέμων.

Ἡ Ἰταλία, Γερμανία καὶ Ἰαπωνία διεκήρυξαν τὴν ἀλήθειαν ταύτην καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἐπέσυραν ἐναντίον

των την δυσμένειαν τῶν λαῶν οἵτινες διευθύνονται ἐκ τῶν δλίγων ἐκείνων οἵτινες κατέχουν τὰ περισσότερα καὶ τὰ καλλίτερα ἀγαθὰ τῆς γῆς. Αὕτη εἶναι ἡ ὀριστικὴ καὶ τελικὴ κρίσις τοῦ παγκοσμίου κεφαλαιοκρατικοῦ καθεστώτος τὸ ὁποῖον θὰ καταρρεύσῃ διὰ τῆς ὁρμῆς τῶν ὀπλων τῶν στρατιωτῶν τοῦ Ἄξονος. Αὕτη καὶ μόνον αὕτη εἶναι ἡ καθαρὰ καὶ γυμνὴ ἀλήθεια. Ἡ μπολσεβικικὴ Ρωσσία κατεπίεσε βεβαίως τὸν ἰδιωτικὸν κεφαλαιοκρατισμὸν πλὴν τὸν ἀντικατέστησε διὰ τῆς κρατικῆς κεφαλαιοκρατίας ἣτις εἶναι πλέον μισητὴ καὶ πλέον τυραννικὴ καὶ ἀποπνικτικὴ ἀπὸ τὴν ἰδιωτικὴν.

Ὁ Φασισμὸς καὶ ὁ Ἐθνικοσοσιαλισμὸς δὲν θέλουν τὴν τυραννίαν οὔτε τῆς ἰδιωτικῆς κεφαλαιοκρατίας οὔτε τῆς κρατικῆς, θέλουν τὴν κοινωνικὴν δικαιοσύνην μεταξὺ τῶν τάξεων τοῦ λαοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην μεταξὺ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν οικονομικῶς καὶ γεωγραφικῶς χρησίμων χωρῶν διὰ τὴν κοινωνικὴν πρόνοιαν καὶ εὐημερίαν. Πρέπει νὰ καταρθώσωμεν νὰ ἀπαλλαγῶμεν τῆς ἀπηρχαιωμένης καὶ κατὰ μέγα μέρος ἀνωφελοῦς ἀποσκευῆς παρελθουσῶν ἤδη ἰδεολογιῶν καὶ νὰ δυνηθῶμεν νὰ κατανοήσωμεν τοὺς νέους καιροὺς οἵτινες ἀναφύονται καὶ βλαστάνουν ὑπὸ τὴν φρίκην τοῦ παρόντος πολέμου.

«Σύντροφοι ἐργάται Κερκυραῖοι τῶν Ἰονίων Νήσων!

Ἡ 21ῃ Ἀπριλίου εἶναι ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκτίσθη ἡ Ρώμη, τοῦτέστιν ἡ πόλις ἐκείνη ἣτις ὁμοῦ μὲ τὰς Ἀθήνας ἔσχε τὴν ἐπιφανεστέραν ἱστορίαν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ ἐξελέγη ἡ ἡμέρα αὕτη διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Ἰταλῶν ἐργατῶν διὰ νὰ ὑπενθυμίξῃ ὅτι μόνον διὰ τῆς σοφίας καὶ τῆς θελήσεως τῆς Ρώμης ὁ κόσμος ἐγνώρισε τὴν μακροτέραν περίοδον εὐδαίμονος εἰρήνης ἐπὶ 400 ὀλόκληρα ἔτη.

Ἐπὶ τέσσαρας ὀλοκλήρους αἰῶνας ὁ ἀρχαῖος κόσμος ἔζησεν ἄνευ σφαγῶν ὑπακούων εἰς σοφοὺς νόμους οἵτινες κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐξεπροσώπων τὸ ἕψιστον σημεῖον τῆς ἐφικτῆς δικαιοσύνης.

Ὁ Ἰταλικὸς, ὁ Γερμανικὸς καὶ ὁ Ἰαπωνικὸς Λαὸς τοῦτέστιν οἱ λαοὶ οἱ πτωχότεροι εἰς χῶρον καὶ πλοῦτον πλὴν ὁμῶς πλούσιοι ὄντες εἰς θέλησιν ἐργασίας καὶ διψῶντες διὰ δικαιοσύνην θέλουν ὅπως, ὁ σύγχρονος κόσμος γνωρίσῃ καὶ πάλιν μίαν τόσον μακρὰν περίοδον εἰρήνης καὶ σοφῆς διοικήσεως καὶ διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἀγωνίζονται. Ἡ πίστις των εἶναι ἀναπτρωμένη ἐπειδὴ ἡ ἰδεολογία των εἶναι δικαία καὶ εἶναι ἡ ἰδεολογία ὅλων τῶν ἐργατῶν τοῦ κόσμου. Ὁθεν ἔχετε πίστιν, καὶ σεῖς, ὡς σύντροφοι ἐργάται, τῆς Κερκύρας, ἐπειδὴ ἡ ἀνατολὴ τῆς Νέας Τάξεως πλησιάζει».

Ζήτω ὁ πολιτισμὸς τῆς ἐργασίας.